

Protokol o hodnocení Diplomové práce

Název práce: Plzeňská krajina

Práci předložila studentka: Bc. Eva Vránová

Studijní obor: Učitelství výtvarné výchovy pro střední školy a ZUŠ

Posudek vedoucího práce: prof. ak. mal. Dalibor Smutný

1. Cíl práce

(uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Studentka splnila zadání diplomové práce v plném rozsahu.

2. Obsahové zpracování

(originalita řešení, náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh atd.):

Studenta splnila požadovaná kritéria z hlediska náročnosti, originality řešení a tvůrčího přístupu s přesvědčivým výsledkem.

3. Charakteristika a hodnocení formy, technické i řemeslné složky práce

Přístup z hlediska řemeslného a formálního je na profesionální úrovni odpovídající oborovému zařazení.

4. Formální náležitosti

(jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů, příloh atd.):

Textová část splňuje požadované nároky.

5. Původnost práce

Hodnocené dílo prošlo/~~neprošlo~~* databází Theses v modulu IS/STAG
(*nehodící se škrtněte.)

Datum kontroly: 04.05.2023

Datum posouzení: 22.05.2023

Počet podobných dokumentů: 9

Nejvyšší míra podobnosti: 2%

6. Stručný komentář hodnotitele

(rozsah práce, celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek a zpracování):

Plzeňská krajina je název diplomové práce Bc. Evy Vránové. Volba padla logicky na prostředí města, ve kterém vyrůstala a je jí důvěrně známé. Nejedná se o krajinu idylickou, ale zcela reálnou směsici architektury historické, moderní a industriální. Cílem bylo reagovat grafickými výrazovými prostředky na město s jeho typickou infrastrukturou.

Na začátku této práce bylo nutné hledat pomocí fotografií, urbanistických snímků a vlastních kreseb vše, co je pro tento záměr podstatné. Diskuze začala nad tím, jak uchopit tento námět bez sentimentu a obecné popisnosti. Paradoxně ve spojení s historickým významem grafiky, nositelky obrazových a textových informací sahající od vysokého umění až do oblasti běžných profesí, začala být hlavním ideovým modelem městská veduta, doprovázena podrobnější mapou města. Již v počáteční úvaze nad celkovou koncepcí díla jsme oba pochopili, že bude nutné reagovat na civilní prostředí adekvátní výtvarnou formou. Postupně redukovat skutečnost do abstrahovanější podoby s použitím jazyka geometrie jako základního estetického a obsahového měřítko. Tento přístup dovolí studentce určitou kresebnou a myšlenkovou mobilitu v konstruování jednotlivých ulic a průmyslových staveb s důrazem na dopravní infrastrukturu jako jeden z dominantních symbolů dynamického charakteru městského prostředí. Rozšířil se i okruh inspiračních zdrojů – od pohledu viděného pomocí modelu dětské skládačky Lego, leteckých snímků – až po připomínku slavné římské silnice Via Appia, nejstarší dochované kulturní památky tohoto druhu. Další významovou rovinou je symbolika samotného slova: silnice-cesta v metaforickém významu například jako cesta života, společná cesta, cesta poznání atd. Vědomé akceptování těchto hledisek začalo ovlivňovat budoucí podobu diplomové práce a jejich vzájemné propojování se stalo obsahovým základem pro organizaci obrazového prostoru. Realizace grafickými prostředky tak začala získávat originální podobu.

Diplomová práce obsahuje pět grafických listů kombinovanou technikou hlubotisku a tisku z výšky. Dále soubor šesti tisků menšího formátu technikou suché jehly. Oba grafické cykly vznikaly paralelně. V grafikách menšího formátu je logika zobrazení více intuitivní vůči reálnému předobrazu. To dodává společně se způsobem rytí soustředěným na konturu bez prostorových plánů a iluzivního prostoru větší míru autorské originality. E.V. si tímto výtvarným přístupem postupně buduje vlastní vizuální jazyk, charakteristický v použití jednoduchých grafických prostředků vytvářejících monumentalitu formy a současně vyjadřující pohyb a řád v tématu i jeho zpracování.

Stěžejní částí diplomové práce je již zmíněný cyklus pěti grafických obrazů s dominujícím plošným graficky uspořádaným znakem cesty v technice linorytu umístěného do pozadí lineárně strukturovaného v technice suché jehly. Znak v tomto případě nemusí mít jednoznačný kontext. Může připomínat například piktogram, dohodnutý způsob komunikace v obecně sdílené rovině. Současně znak jako viditelný způsob vlastního vyjádření ztělesňuje určitou jednotku nebo soustavu vizuálních symbolů s vlastní tvarovou typologií utvářejících specifickou budovanou formu. Jde tedy o konkrétní znak pro konkrétní obraz. Tento znak je v tomto případě variabilní, je důsledkem imaginace bez racionálního zatížení. Narativ koncepčního uspořádání má symbolizovat způsob zpracování pozadí pomocí čtvercového rastru a lineární osnovy navozující charakter urbanistického projektu nebo kresebného záznamu ve skicáku. Rastr je vedle svého estetického významu univerzální technickou pomůckou a jeho matematická podstata odkazuje k tvořivému duchu a umu lidstva, nejen v oblasti vědy a umění.

Eva Vránová pracovala na své diplomové práci s velkým zaujetím. Dokázala tvořivě rozvíjet své již nabyté zkušenosti v uchopení nových možností výtvarné formy. Intenzita a rozsah výtvarných prostředků se výrazně projevil v pochopení a využití grafických technik i jejich originálního propojení

nejen po stránce řemeslné. Studentka otevřela sobě i divákovi zcela nový prostor pro to, jak vnímat tradiční formální přístupy v novém výrazovém měřítku. Kladně vnímám její otevřenost, komunikativnost, empatii a kreativitu. Diplomovou práci hodnotím jako přesvědčivou po stránce obsahové i formální. Navrhuji hodnocení výborně.

7. Otázky a připomínky na autora práce k bližšímu vysvětlení při obhajobě

(max. 3):

Otázky vyplnou z diskuze.

8. Navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Výborně

Datum: 4. 6. 2023

Podpis: prof. ak. mal. Dalibor Smutný